

Dyrkning af andre Planter, kan producere Landets Sukkerforbrug, som har en Værdi af ca. 12 Milioner Kroner; men isørigt ses der ingenfomhelst Grund til, at kun det omhandlede Areal kan benyttes, da Sukker ogsaa bruges udenfor Danmark, og netop den ene af de nu bestaaende Fabrikker udfører sit Sukker til Sverrig.

Hvad Arbeidskraften angaar, da falder en Del af Arbeidet ved Røedyrkingen paa en Tid af Aaret, hvor der ikke er Trængsel med Markarbeidet, og selve Fabrikkerne frembyde den Fordel, at det egenlige Arbeide udføres om Vinteren, altsaa paa en Tid, hvor der ofte er Mangel paa Arbeide. Vi tro, at det maatte anses for heldigt, om denne Industri kunde bidrage til, at Landarbeidernes Stilling forbedredes, dels ved en Stigning af Arbeidslønnen, dels ved at de sit Arbeide paa en Tid, hvor der var Mangel paa Arbeide, og skjøndt vi erkjende, at der findes Steder i Landet, hvor den fornødne Arbeidskraft, navnlig til Sukkerroedyrkning paa større Gaarde, ikke strax kan skaffes tilveie, er der andre Steder, hvor dette ikke vil falde vanskeligt; efter hvad der er oplyst om Forholdene paa Lolland, indforstrev man der i det 1ste Aar 100 Ivenske Piger til Pasning af Røemarken (500 Tdr. Land), men dette var nærmest fordi den lollandste Jernbane og derefter Digearbejderne lagde Beslag paa megen Arbeidskraft; der tilhøder sig imidlertid flere og flere Arbeidere fra Omegnen og i indeværende Østeraar har man maattet afvise mange Arbeidsjøgende. Til Røernes Pasning og Forarbeidelse er der i Alt i de 3 Aar paa Fabrikken Lolland betalt i Arbeidsløn 283,000 Kr., hvoraf 70,000 Kr. ere udbetalte til fremmede Arbeidere. S. Odense har der, saavidt vides, ikke været Mangel paa Arbeidskraft.

Maaget vi efter det Anførte have en anden Mening om Sukkerindustriens Betydning end Flertallet, i hvilken Mening vi ere blevne bestyrkede ved, hvad der er meddelt om den overordentlig gunstige Indflydelse, som denne Industri skal have haft i Udlandet paa Udviklingen af Agerbruget og Fremme af Befolkningens Velstand, finde vi dog, at Sagens oekonomiske Betydning for Landet i sin Helhed ikke er os saa klar, at vi tør stille Forslag om en almindelig Moderation i Afgiften; men vi indskrænke os til at udtale, at det vilde være ønskeligt, om Regjeringen vilde lade Sagen, der i sigsel Retning er saa omhyggelig oplyst, undersøge ogsaa i den af os fremhævede Retning, navnlig ved at lade dygtige Sandoekonomer gjøre sig bekendte med Forholdene i Ind- og Udlandet, og da vi efter

det Anførte tro eller ialfald ikke tør benægte Muligheden af, at den ommeldte Industri kan blive en Rigdomskilde for Landet, vilde vi anse det for meget beklageligt, om de 2 nu bestaaende Fabrikker, der have haft særlige Vanskeligheder at kæmpe med, skulde blive nødte til at standse deres Virksomhed; thi herved vilde denne Industri vistnok for en Række af Aar være standset heri Landet. Vi vilde derfor anse det for ønskeligt, om Staten paa en kraftig Maade kunde støtte disse Fabrikker til at fortsætte deres Virksomhed; men uden en nøie Undersøgelse af disse Fabrikkers Drift og Status, hvilken Undersøgelse vi ikke have kunnet foretage, kunne vi ikke stille noget Forslag om, hvorledes Hjælpen bedst og virksomst kan ydes. Breinholt ønsker endog, at denne Undersøgelse maa udstrække sig til, hvorvidt og da hvorledes nye Fabrikker under lignende Forhold maa hjælpes over Begyndelsesvanskelighederne.

Udvalget maa efter det Anførte indstille Lovforslaget, som det foreligger, til Vedtagelse, kun med efterstaaende Ændringer, med Hensyn til hvis Formulering bemærkes, at man, istedetfor at angive det Bølsb, der efter Udvalgets Mening bør tilbagebetales Sukkerfabrikkerne, paa den Maade, som Lovreglen om Afgiften nærmest vilde hende til, som Procenter af den Told, der vilde have været erlagt af Sukkeret, hvis det havde været udenlandsk, har foretrukket det ensbetydende simple Udtryk, $\frac{1}{24}$ af den betalte Afgift, og at ligesom det formentlig vil være heldigt, om Loven træder i Kraft, saasnart den er emaneret, hvorfor § 3 menes at burde udgaa, saaledes synes ogsaa § 2, der Intet indeholder, som ikke allerede med Nødvendighed ligger i § 1, helst at burde udelades.

Ændringsforslag.

1) 1ste Linie af § 1 affattes saaledes:

„Istedetfor den ved Loven af 3die Mai 1873 § 2 foreskrevne Afgift for Tilvirkningen af indenlandsk Røefukker erlægges for Fremtiden i Afgift for saadan Tilvirkning:“

Derimod udgaa §§ 2 og 3.

3) Efter § 1 indfattes følgende ny Paragraf:

„Af de Bølsb, som de indenlandsk Sukkerfabrikker, inden nærværende Lov træder i Kraft, i Henshold til Loven af 3die Mai 1873 have erlagt i Afgift til Statskassen af det indenlandsk tilvirkede Røefukker, uden at de igjen ved Udførsel ere blevne dem godtgjorte, skal $\frac{1}{24}$ tilbagebetales dem af Statskassen.“

D. B. Adler.

Breinholt.

C. Johannsen.

Moltke.

Neergaard.

B. Petersen.

Schlegel.

Ussing,
Ordfører.

Zyphen-Adler.

Formand.